

نوش و نیشن

هذه ای از الرادامعلوم العالی دور و هم
جمع بوده صحبت از روزنامه بیان
آمد، یکی از سرورداران ... گفت
راستی بدغوریست که ما پیشین و پاک
روزنامه با چند لفظ روشنده مارا هر
کنند و سرکات ما را (حالا) کاری نداریم
که رشت است (منشک سازده) پس از این
مدت تکمیل ام حال که بتوانیم بجز
این همه را بپرسیم لا اقل پیکر روزنامه که
طرورداری از ساره باره زبانها را وابهم
بگذیریم، که بگذرانند که این روزنامه
را از کجا بهم میکنی ۱۱ جواب داد
خواننده اش ما و امثال ما طبقی از
کوشه مجلس مبدأ در آمد او گفت
هزیرم اشخاص امثال ما روزنامه نمی
خرند و روزنامه بی خوانندگان عطان
خریدار است و بس

در مطلبی صحبت از رکالت هدیه
از مددوبن رشت در واقع یافت شجال
است که ما این همه رشت بکشم
و گل تجییلی بر همکارها دعوت کنیم
ایشان پشت گوش انداشته بناشد
جوانی گفت خود کرد و اتدی
لیست اسلام این آقانی که بزای معمااظن
و از دیدار سرمایه خود توان بشانید که
تنهای بیلت بلکه بپادوها و مریدان
طرورداران خودوش بزیر خیانت و وزیده
شمن تنومندی که شخامت هشکش بیش
از بیکشتویم بود با صدای دور گفت
لم بجه مخصوص کفت خلط کرد بد - آقا
ار به بازار شانه ای معامله دارند که استفاده
سرشاری برای ایشان حاصل میشود
این مقاله تمام شود ایشان بزیر شنید
من آورند اشما که میدانید هیچ چیز
حائز نیست از کوچکترین استفاده شو
بگذرد ولی ایشان هبته بشکر مرد
بغضویں برادران دینی خود هستند
که تا امروز صبر کردید چند ماه پیش
هم طاقت بیاورید تا چنین خریداری
از کارخانه تغولی کرنم بایران یا پسندید
الله حکمی

نو شنام.... و او امیدانه »
 و شید در این حال مانده کسی که خلاصه
 آتش برسش یار به اشد آنها کنیده گفت
 « من دنیکر حال خود را نه بدم با
 پاک عز کت خود را بد داخل طبق الدادخشم
 آن مرد از راه پیغیره کریخت و منم
 منمهم ۰۰۰ بی اختیار دویشم هر را بار
 زنانه را با چاقو کندم و در آن جای
 قطمه خون کرم و لرچی که روی لبسم
 افتدام کردم و مست شدم آری اتفاق نمیست
 میکنند و ازت مرد هد... هنوز هم مست هستم
 زیرا انقام خود را کشیده ام ۰

۶۰۵
آری و شبد دیواره انتقام از قطعه
خون زن خطکارش میست بود آخربو
آذربیش این بود که نشان دو باره موقعت
شود تا او پیوانه انتقام شود را تجدید
نماید چه بشر بیضی
خواهند عزیز این درام واد بیوم
لموهه نلنهی از فرشای هوم خانوار دگر
مدمول در جهان امروز میباشد روزیه
اقتصادی امروز مردان خاندشواره و خود
برست و از خود راشی زرا بر آن میدارا
که انتقام و مستناک و مرگباری از بکارهای
نقطا کارو و شیات پیشه خود بگشته ام
خود دشان مردانه اور حق دارند هر هفتم
که میندوها هند انجام دهد و دن که
موجوودی معلوم است در برایر مزد
حق اثمار حیات ندارد و از حق طبیعی
تساوی حقوق دن و مرد «بعکم قاتوان

چاریه مبوبو است صریق نظر نماید .
پید از اقر و جهل ، نهشان که خود
بزاده گرستنیک و ندادنی است سخت ترین
فامیل است که روح بشر آزاده را نجع
میدهد . تبلیغات و سخت کریها من تو الله
موتاز شدت نفعه باکاهد اما هلت اصلو
که آن ای موجود آورده و منه مصادره
و نظام خالط که از مختصات آن است ملاو
بر این شاء خواود کی بازار آزاد است .
و اندیس و شویق میکند هر روز کروی
کروهه زان نیز موجودات مهر و مرم جانمه
را بصورت کمالیه تجارتی در آورده به
دان خود سپندند سودا که مرضه بیداره
شما در کدام بیک از افراد های متین و
مند بن می توانید و چون بیک چنین بازار
ناموس فروش و احتشار انتکار نماید .
فعطا از مختصات جهان پن
هرچ و هرج امرور است تا
زمانی که قانونا ۹۰۰ بزر
سر نیزه فر از حق طبیعی خود یعنی
آزادی کامل مهر و میدار دمچال
است فحشا از جهان رخت د نند .

آخرین آرزوی زندانی

بنچه از سلحنه اول
لند و ناد تا های بید بهتر بتوان این احباوه، لذتی
را که از جان خیرین شدیدن شدیدن بر بودن ابراهیم
آورم ماه ما در آن شش دوری از همسر دل
بندهم بیرون خشم و خود را با زانه های پرس
مهر و عطوانش سر کرم و باید بیدارش
سخنی فربت را بپردازه همار مینه و دوم ..
آخر ... همچو از اوش لبکن سعادتکه موره
مادرش دهن اورا در راهی دو را از دیوار
خود شنیدم، از ای اوندش بود که از دیوار
از روی هدی ای کوش همان ساعت می
مردم شاید این روز کار تلخ را نمیدیدم
آه ... ای (آن ...) ..
من حق ناشم ندانه را از همان
بیشتر دوست داشتم باشم او بین من گلست
رسید نوشیه ام؛ تواید منی تو
آه ... پایه ... دل پر همرو و امیدی
راه (مرداب دره) را پیش گرفتم.
هوا سرد و برف بشدت مبارزید امام
که تاواره پدر شده بودم و ماه های
طلولانی از دیدار از نشانک و اور دیده لو
رسیده ام ... محروم بودم اکنجه بیهای برف سنگ
مبارزید ابدی احساس مشن نمیگردم ...
بالاخره پر دراب دره رسیدم ... آه ...
آه ... این جا که پسیدم نند و بوران لذتی
که اشتیار مشاهیر شد از گفت داد
باشد چون شهید فرانی اغتش هدی و حشمت
آوری از نه دل می کشید، اماه های
چون لله ماده ای که فرزند دلنشست
جلوی چشم شمش دور شده باشد سوران
و همان کام تقوه های ابلمهان اش
النهاش دل دیواره اش شیر میداد
آری حق داشت، رسید هم شیعات و
دیواره و هم میست بود :

آه آه... کله من شاهد ام پس
اجاق پر حراوات لدت بهش من، مسک
ندازه زیبا و فرزانه ... من بودم آه
شما از دیدن این منظره لدت میبینید
شب بود، نی دام چه خیالی سر برای
داشت که بدون املاع وارد هتلپوشان
شوم، همان پرده ضفیره شایو در اطلاع
را مسدود کرده بود اگر بداید یک چکو
دل درسته ام می طوبه آه کاش آه

میردم ... آه ... ای زن ای (زن ...
و شدید یا بهتر بگوئیم هنریشه زبردست
که ول رشید را اینها میکرد این چاپنگار
مهیج صحبت میکرد که شنونده تصور
می نمود و آنکه ای را پارویی بزدیده
یا واندا پوشیده باشد ای بلازم و
النها این گفت «خواستم بگم اذیت یکه آن
بدانند من آمدم ام منظره داخلی این
را اتفاقیه لام شاهدهم کنم تا بهتر لدت و
و خود را بیشتر سعادتمند ببینم.»
رشید می گفت درست هم میکله
السان فوت الماده عربیس است از هرچ

مینه و اهد پنهو اکمل و اتم است
کند من شاهد تما می تواند عدت لله
و شادی را طولانی نر کند تا زیاد
معظوظ کردد :

چاقوی شودر آز هیب در آور
شکاف برد و آهسته در بدم ، چون
نهنی با نور طبله ای طاق و روش
امد از اهله را دیدم بیه در پل و برو
در شمشیر شیخ من لاهنیس که و بزو
فناه و پشت بدپ لشته بود مرای بده
متوجه نمود اطاق خوب روشن خود کرد
تو والست شیع را بشناسم پیش خود آمد
شاید از زلبدیکاش باشد ، لهیای شنا
خر کت من کرد با پادت تمام خواستم ال که
بپری بستدم ... ششید ... او ... می گفت
سرپاش بیرون صافقه بر من فرورد آمد
بر جای ششک شدم اوی گفت... می چاره رو شید
خیاب میکند ... بیه مال اوست ... برای

حالا هم همه اویسی که وار
سیاستند میدوئند که چنک سوی به این
زودیها در کار نیس یعنی هلت اصلی
چنک رایبا کنند هنوز کسی از جایی پور بربر
همان طور که اساتی بزرگ دنیا آلبیر
ایشتنی و سیاست مدار معرفو شان
روزولت گفته بوده درین سیاست که باعث
چنک باد تا حالا کاملاً معلوم نباید
خواهد هیز ام ام اوستاده و قلی با
سند کتبی معتبر به طما ضمانت میده
لیقین داشته باشین چنک هنگی
فعلاً توکار نیس هر اینکله چنان
اختراع کنند این هو و چنگیسا
همش سر لحافی هلا است.
تا آینه که تابع شاهد داده
علم نایت کرده اختلافات عقیده و مسلماً
بامت چنک نشده و نتواءه شد بلکه
چنک بک علت مهدی داره و ننم بوطی اقامت
اویانی که با تنظار چنک سیا
میکندر این خدا بسیار
اقل اوستان اسلامی می سر کل

جِنگ سوم

و ملجه اول
واش لپهندن اما مابین دیشتو
ب ملید تکرید .
بعد از مرحوم موسویانی چشم
شها و هنرنمایان را شنید
به هور نیزه ایه، فردازی زیادی
نات داره اون هیری که شها
خوراک خودش خودش ایند
کنه بینی زمزمه شدم بیکن لامکان
له علم داره له هنر بهمه اماده
ن درس حسابی کار کنه باوره
ت کار بازاره ۱۰ برابر اخت
شو خودش با هرق پیشالی و
ش در میاره .
جذب علت داره این ایه
بع پا خرمای صد تایه
میستای و رشکته و بی شع
آنای مدیر اجازه بدین برای
روز نومه خوانی هر زیر کمتر د
ام از مرغیت اصل و اساس هلت
خودداری کنیم تاید .
اما این هار و جنابالیکه می
وزنده ما و را دبو هر روز و
ب و تاب ندوی روش جذب سون پایا
نوم قطع پرای اینکه مردم
سنوند و هواس قوده های بد
دیبا را پسرت کنن و قنی
رس سرگجه گرفتن کارای شود
ل راحت اینجا بنت کان ا
دارای بعضی مملکت های بزر
دی بشامت به این گم کردن
بنی یکر به بیس
(قمه دشو و گردیده داده)
کیم)

این این کم کردن های
نه های تاریخی معلمی داره
که خونهای عزیز بسیار
وای کشکی حرف نهاده به
اوه از تاریخ که همه کم و بذل
مع دارم برای شما میگم. ۵

دعا در آذان هم سروچشم دید
مش آدلت هیچ بود تا ذرا داشت

مان) که به حرب شبابی کوچ
بودشده به شلوغ پالویی راه
گرفتند و آنها خشن تو گوسال
دو سال تاوم برای خودشون
و بن چریده سردم دارای دلیا
انتظار داشتن روئیه تازه به
دش خودشون از بین بینه بر
ظاهر او ناروز بروز بشویت
سوزرتی میگرفتند در آلمان همک
از نظریها صد سال پیش سرو کو
تیبید چشمشوون هم بطرف مش

لازم بود ملت بیپاره و ره
ه از جنک در آمدند کسان
ت پادشاه چنان شد این
شیوه نایاب شد آمان راهی طو
ن خرین حقدار اسوار کردند
که این شم کار گیری بود هم سو
پیش دبواه هم داشت که
به پاپوش کردن کم کم کار
بجزیره را به بیشواری بزرگ
با این بخیال اوتا پدشنده اما
تر داشتن بیاستی ملت آ
کوئی نیست برسون این جا هم
او ساه شیطون هم بوده
میدو لیم پندوهای بوده
و پارشون پندوهای صدنا و کو
پات هنداشند پیشتهای بوده و در
هاو بانک در ای در جهاد و سرچن
لدادر اغلب بوری بودند و شن

مان زمینه خوبی داشتن براز
بوده بایه میدونیم که کارل مار
و نیست دایا بوده آلمانی
شره سیاست شرطه و نی ملمون
ا چندین میلیون بوده بید
ای این کرد که ملت آلمانی
کند .
به مردم آلمان این طور
دید که بوده باه صلاح ناده که
م کوئیست های دنیا اصلی
دی پرسنده . بالاخره مردم آلمانی
ظاهر آمدیدن بوده بازیک طرف
دور کارای بزرگ نشاد اوریاب آلمانی
مارف دیگر نشاد اوریاب آلمانی همان کاروا
بوده بایه میدران .
اما خوش تند هر چیز دنیا دید
در حال بید چیزیل که از شرایین
برور شد ادامه بوده در کلیه
از احوال زد بالاکه پیش از ای
منظار کرمه چون گرانه آلمانی
گش را به پنهانی اواباش زد

بایا اصلاحات همه که موقوف شدند!

صلحه اول
و هستیان را در اختیار مارتینگار میگذاریم آنوقت توقع داریم که آنها
و هشت ما نیز نکنند اما بنتایخ پندرد رو ۴۰ لیبکنتم و انتظار داریم
طبلاتی که همه پیش خود را للای ای کسی ای زو میگنند: اعلام مارا در بطری
میگویند ابرانی قاعع و در تعزیز و مشلت برداشت.
این چه قناعت و برداشتی است که این همه ما را در سایه
از شفاهه ذقب الذاخته اند اما این برداشتی لبود وضع ما تا
السر و سامان میگرفت، اما این قناعت نبود ما هم مانند یک گر
ز لدی از مزایای حیات برخوردار میشدیم
پن ویزی باری کنیم و شش لر بوس آن می شنیدم آن در هر ارضی
که پیرو اکر رسیده ایم، پن لباس مندرس می پوشیم و تا چند سال
آن قناعت می کنیم باز هم خوشحالیم که بوش داریم، در دخنه ها و کلیه
کلی پسر می برم باز هم شنودم که مسکن داریم و اگر هم برم
بی در مانی مبنای شویم شکر شوایم گرد که به مرض سخت تر دیبار گشته ایم
پن قاعع تراز ایرانی دیگر کبست!
در حابکه در اهلب کشور هاست اکثر کار در روز هشت ساعت است
بیمه بهداشتی رهابت و اقلام سفوق کفاایت مایحتاج را منساید. ما ناگزیریم
زی چهارده الی پانزده ساعت کار کنیم و با هرچ چیزی اتفاق نافی بدهست آرزوی
لا گرسنگی مارا از با درشواده آورد.
چه میتوان کرد ما شودمان اینطور میخواهیم. اگر نیخواستیم این
مع ادامه نی باید. و فتنی هم که سخن از اصلاحات بیان آید همکی یک
آیا آن موافق میشوند ولی در فعل با پن یا پنچ یا پنده سه و امام یگردد.
کوکوئیم دیگری بورد ظام و شدی قرار گرفته من چهاردادخان کنم! بکی دیگر
ست بکدیان نظر و گرسنگی که می خواهد را ناراحت سازم!
فاذل از اینکه این ظلم و ناراحتی که بیان مارا تکوار خواهد کرد.
رن و آنوقت دیگری که های مارا تکوار خواهد کرد.
با این بین چه و توجه کار پیشرفت امی گند، ما امّا جویای
عادت خویش باشیم اگر طالب آزادی هستیم و اگر میخواهیم
ندگی خود ادامه دهیم باستی این قناعت و برداشت را کنار

لکه از یم پس در هر چهار گوشه همچنان که میگویند باشند و بایستی در راه تاین آن از بتدل هیچ کوشش مشروطیتی نداشند و باید این چیز خاندان بر پاد ده. « بن چا و پتوچه » در وادی اموشی معنو کرده همکنی دست بدست هم داده در راه تامین و سائل زندگی کرد یک همکاری کشم. تهدید یک طبقه خالالم و ها بر معدود بر کنربت یک توده محروم و مظلوم است و بخود قناعت و بردباری و عدم همکاری بین افراد آن اکبرت میباشد. بیغ بکرات لشاندار است که مثلث هرچه را بتوهند و برای بدست آوردن کوشش، کند بدست شواهد آورده.

مزد پدون کار داده امیشود و ادامه زن، گی و سعادت بدون گوشش و
مت ممکن نیست .
زندگی و آزادی مزدیست که در ازاء کار و گوشش و مجهادت با داده
اقدام شد و اگر ما خود این زحمت و کوشش را استقبال نکنیم و طالب ادامه میان
شیوه مسماها دیگری پنکر ما نداراه بود .
ابن ما هستیم که بتوانیم بوضوح وقت بار غدوسر و سامانی بدهم و بواسطه
شویش را فراموش سازیم و گلیه مواعظ را از بین بردا بهم .
مسکن است عدهای از هر اضطراب کنند و بکوید ملیخه حاکمه صالح نیست و
آن تهدوت در درست آنهاست مانندیتا و لیم کارکی از بشی بیریم و ولی اینطور نیست
اگر کومن بیشن فکر کنیم و هیجان را عیق قر بتنکریم شواهیم دیده له خود
پاید این طبقه حاکمه کاره را عاویش کنیم .
حالا اگر ماتسودرا فربت مسی دهیم و کسانیکه شایستگی نباشد گز

اگر این تنبیبات با اعمال نمود و تنبیبات نامشروع صورت گیرد ملت
واده از نبول آن امتناع ورزد چه این نکته سلم است که بزر تترین
امل موثر در تعیین سرنوشت هر ملتی اراده آن ملت است.
تبایار اراده ملت است نه میتواند امام مفتون باشد وقتی میباشد
ن آمال و آرزوی ملتی تشكیل نشود ملت بخوبی میتواند اساس آزادوهم بزیر
بنابر این همه چیز را در اراده اسلام خود میباشد.

درست است که عالمین بین مقصرين و ای تصریب یکسره متوجه آنان نیست
که شود ما بین که هماره با گفتن بن چه و پنجه خود را از سیر اجتناب
ر میداریم و آزادی عمل بیک عده ای که صلاحیت اداره امور را ندارند
هم مقصري میباشیم خود را بزر گردن عامل مؤثر در ادامه این وشم تاهنجار و
پس از میباشیم. اگر حقیقتنا اصلاح طلب هستیم و دلتن بیان خود میبوزد
بینی شود را تکثیر و تا آنجا که میتوانیم است با عوامل بدینه و نیز

هزاره پاره کنیم .
در گذشت ناگوار شادروان سلیمان شوخط که از مردان خیر و فرهنگ
رسانست جامعه بود و خدمات شایان توجه او به مؤسسه آلبان ارامش
قدیمی است مایه کمال ثانی جامعه ما منتصه و فرهنگیان و خیر خواهان
بود است .
پدیده سیاهه بیازمانه گران آن در حرم پنهان من پیمانه اده مفترم شوخط
بلیت میکریم و میبوری و بردباری در بر این شایه المکبر و بلای عصر
سعادت آنها را از خداوند شرعا هالم .
از طرف آلبان ایسالت اولیوریل اندره گفتگاه
ش . ۱ - ۲۳۶
و هفاید موآنان همدان و آزاداند
هر هندی آنها میتوان این عنده از راه اد
که برای چلو گیری از هر شب زیر
کارانه و از هر نوع هوازم ریبی یک
سایر ها صرف نمی از همراهت و دنبال
کاری در بیخ لغواره اند کرد و برای مو
شروری پیشنهای خوبی برای توسعه
فرهنگ و پیشنهای اجتماعی هستند
و ازان مدرسه نامه بود در آن ناماش
تی از آن نسباب میشتابه باشی نهان
ایهای آن میگذرد و بود که از تبره و اقامه و
من و نیوچ داشن آموزان کسی کاسته
و از وقار و اهمیت چشم کنم می
در این میان عده ای از جوانان
من و خوش قریبیه که از ها طن
سایان آگاه بودند باوسایلی از زیارت

مشاهدات در همدان

بنیه از صاعقه اول
مورود الله به خانه اگر کرفت.
نمایش «استر و مرد خانی» که تمام
بازیگران آن از داشتن آموزه ازان دوره
اپدراستی بودند (بیرون اینجا گذشته ول
خشایار شاک محمدصلی مال در دو مرتبه بود) با
وجود نوادگان نیز بسیار شوب تنظیم
شده بوده. بازیگران در ادای و ظایف
خود هر هنرمندی شایان تقدیر برخی از خود
بنشان داده‌اند.

۱- مقدمه و صراحت ایمان هنایت الله اپرور
طلایع در دل شبایران دا و منصور و زلزخ
دو و موقع مناظر و دو شیره هان ساقی
در دل امشت ملکه استعداد فابل تقدیری
از خود اپرور داشتند .

۲- آفای هنایت الله اپرور طالیع با وجود
موان بودن و صدای نازک و قد کوتاه شر
دارای وقار و هویت قابل تویزی بود که
پیغامی از ۵۰-۵۵-هادای نقش شبایران
برآمد و با رهگات موزون و پیغامی خود

برازندگی . شویش را در اجرای
ابن دل ثابت می نمود آنای متصور
روزخ نیز بازی ورد کمی من که از ۱۳
متباوریست استهاد او هوش فوق العاده
ای از شود ظاهر میکرد و در کات و
رقناش با ادرازهای شیرین و زیبای برآر لده
بود که موهب جیزت هشمار داد .
ابن دالش آمور با ذوق بیکی از
پیشین ندوتهای سترمندی ایسراله هی
هدان است در حركات و سیارات خود بدان
دفع نهامت و قارسی ظیری آن کشته شد و ان

در سایر اطلاعات هم من او یافت نظر
من بود که بسیار شایان توجه است اگر
این داشت آموز نهضت نهاد و تربیت
خوب فرزانه کوید آشده سیار در ششان
و امید پنهانی خواهد داشت.

دز قرآن و سطعی و دودوان بتوان این مقوله ای بهی
متهاداول بود و دلیل میکردند و تهذیل
من در مینهاداون .

ماهی پس تعبیب است مثل این که
چش بور زم حاصل اختلافات چنین نظر
بود .

(اشاهد اینکه فقط بتوان همان آمده
بود ولد بدون در نظر گرفتن لرا آنکهای
لارمه که پایه در اجتماعات مردمان
شود (بدون تو) به بیشتر و احترام اتفاقاً
مردم آن‌الله از خود غربیل کردند
آن‌قدر ارزش خود را و بوسیله خودستالی
ها شواستند بالا برید که مورد مذهب که
قرار گرفتند . آن یکن خود را با
پیامبران هم شان فلمداد میکردند و آن
دبکری پایه ظلمت کاخ شدادی پدر
خود را بر هرش استوار مینهند ا
در ستایش یکدیگر چنان دادستن
دادند که گویی مردم آنها را بای طلاق
و ادان تصور میکردند . معلوم نبود
آنها تلق و ستایش برای چه بود ؟
در صور تیکه اهالی همدان ! هوش و استعداد
خود خوب بتوانند حقایق را در اون کنند .